

بزرگشی انتخابات ریاست جمهوری

بزرگشی انتخابات ریاست جمهوری طولانی ترین و پر هزینه ترین بزرگشی در تاریخ معاصر افغانستان

چوپانی پسرش را شامل مکتب کرد تا او با فرا گرفتن علم و دانش دیگر مانند پدر مجبور به سپری کردن زندگی مشقتبار شبانی نباشد. پسرک شبان با شوق و علاقه فراوان به مکتب رفته و بعد از مدت خواندن و نوشتن را آموخته و با مبادی ریاضی چون ضرب و جمع هم آشنایی پیدا کرد. روزی پسر رو بسوی پدر کرده گفت: پدر جان ازین ببعده لازم نیست که خودت با زحمت زیاد یکی یکی گوسفندان شمرده و تعداد شان را معلوم کنی چون ما در مکتب طریقه بهتری را برای اینکار یاد گرفتیم. پدر با تعجب بسوی پسر نگریسته و گفت بگو پسرم آن کدام طریقه است که مرا در شمردن گوسفندانم یاری کند؟

پسرک با شوق تمام گفت پدر جان ازین ببعده کفایت می کند که خودت پاهای گوسفندان را شمار کنی و من تعداد پاها را تقسیم چار می کنم و به این طریق تعداد گوسفندان دقیق معلوم می شود.

حالا هم ملت بیچاره افغان تا کنون فقط با نظام های حکومتی قدیمی آشنایی داشتند که حرف از دیموکراسی، حقوق بشر و انتخابات در میان نبود و پادشاه ظل الله و سایه خدا بود و رعیت مجبور به اطاعت و فرمانبرداری از او بود. اگر پادشاه به مرگ طبیعی چشم از جهان می پوشید طبعاً که تاج و تخت او به پسرش می رسید ولی اگر پادشاهی دیگری عزم تصرف تخت و تاج او را می کرد جنگی میان آن دو در می گرفت و سلطان غالب حکمران مغلوب را گردن می برید یا چشمانش را کور می کرد و خود به تخت او جلوس می فرمود. بهر صورت در اکثر حالات انتقال قدرت از یک حکمران به حکمران دیگر بدون درگیری و لشکر کشی های خصمانه امکان پذیر نبود که اینکا باعث وارد ساختن خسارات جانی و مالی به هر دو طرف معامله می گشت.

اما از روزیکه ملت افغان از برکت حضور جامعه جهانی با مفاهیم جدید و مدرن چون جامعه مدنی، نظام مردم سالاری، دیموکراسی و انتخابات آزاد آشنایی پیدا کردند به آینده شان امیدوار شده و خدا را شکر گذاری کردند که دیگر با داشتن دیموکراسی و انتخابات آزاد انتقال قدرت در جامعه شان به شکل متمدن صورت گرفته و مردم بجای شمشیر و تفنگ از رنگ انگشتان برای تعیین زعیم ملی شان استفاده کرده و انتقال قدرت بدین طریقت هیچ خسارت جانی و مالی برای ملت در پی نخواهد داشت.

ولی حالا بعد از سپری شدن شش ماه از آغاز روند انتخابات ریاست جمهوری هنوز که هنوز است نتیجه آن معلوم نیست و اگر وضع بدین منوال به پیش رود به احتمال قوی شش ماه دیگر نیز لازم خواهد بود تا نتیجه احتمالی انتخابات ریاست جمهوری معلوم گردد ولی آنجا کسی بدان علاقه چندانی نخواهد داشت چون اکثریت مردم از فرط گرسنگی و فقر و فلاکت به هلاکت خواهند رسید و تعدادی که از معرکه فقر و گرسنگی جان به سلامت برند در خصومت های گروهی و قومی که از برکت انتخابات ریاست جمهوری به اوج خود رسیده همدیگر را نیست و نابود خواهند کرد.

پس ایکاش ملت افغان پا را از گلم پدر بیشتر دراز نکرده و به همان نظام های حکومتی سابقه قناعت کرده و هرگز شوق دیموکراسی و انتخابات آزاد به سرش نمی زد چون به یقین کامل که انتقال قدرت به شیوه های قدیمی از لشکر کشی های سلطانی گرفته تا کودتا های نظامی به مراتب کم هزینه تر از طریقت امروزی بوده و ضرر های اجتماعی شان هم به این حد نمی رسید.

با تقدیم حـرمت
حـق (شمس الحق)ـانی